

PRIJATEL.

Znanost razšerjüvajoče slovenske novine.

Odgovoren réditel: AGUSTICH IMRE.

4. leto.

Ponedelek, 15. april.

Buda-Pešt, 1878.

«PRIJATEL» izhaja vsaki mesec 1-i i 15-ti dén.
Napreplača na štrtnjek leto zadene . . . . . 60 krov.

Broj 7.

«Priatelj»-a slišajoča pisma i penezi napreplače se
naj na imé réditela pošlejo vu Buda-Pešt «országház».

Kaj se godi v domovini i na sveti.

Buda-Pešt, 8. april.

V poslancovoj hiši so očáki domovine k novomi deli prijéli. Najprvie so pogodbe dokončávanje do junija podaljšali. Či se tečas kaj ne zgodi, te se vendar to delo sklene. Právijo, ka to de samo tak mogoče, či do vogri na dale dopüstlivi. Tak nekši list piše: či so vogri palačo že nemcom püstili, zdaj jih ešče z štalé zgonijo na vedrino. — 24 milijonov novoga dugá mo meli vendar naskori, z šteroga naša držáva ni enoga krajcara ne vidla. Gda se je 1867. leta z nemci na vse dela jedinanje narédilo, vogrska držáva en velki tao na sé vzéla onoga dugá, šteroga nemška samovládba na právila, ka je nas v lancí držála. Potom skleni, sledi, nemci záčajo pošepetávati, ka ešče je 80 milijonov vküpnoga dugá i eden táo toga vogrsko držávo doségne. Od vogrskoga strána včasi zaprva je očito povedano, ka po pravici naša držáva nikaj nema pláčati, ár 1867. leta so se dugovje pojedini. Toti, to je tak, ali nemci li na to delajo, naj z tej 80 milijonov 24 milijonov na naš šinjek porinejo. Naša vládba že sem-tá riva, süče, kak bi se to naj lehže zgodilo, ár té novi bremen ešče od vládbenoga strána večnost nešče povoliti; či se pa to zná odvrčti, te je cela pogodba odvržena. Či pa te 24 milijone na nás vržejo, te de se trbelo skrbeti, zkoj de to pokrívano.

V poslancovoj hiši zdaj od letošnji stroškov gučijo. Kak račun káže v etom leti 12 milijonov pá več potrošimo, ali vnogi, ki túdi znájo računati i kak te példe od preminjeni leti kážejo, právijo, eto pomenklistvost zrasté na 25—30 milijonov. — Kama koli potákšem pridemo? Zbor do 12. t. m. vküpostáne i do 1. mája bodo poslanci počinek meli. Razodido po držávi, pa naj si premišlávjajo, jeli po njihovom deli v držávi de melo zrok lüstvo na erdéci vüzem zveseljom popevati: Alleluja!

Tak se glási, ka se ministerium naskori ponávla. Potom de se k volitvam správlao. V domovini vse povséd je občni glás proti tej vládbi.

Vünešnja dela se jáko zmotávajo. Rus je mislo, ka se je njegova žela že resan spunila, gda je s törkom v San Štefanovi mir skleno. V Beči se je to sklenjenje ne vidlo, i nekši visiko stojéči soldák omedleo, gda je zveo, kak je rus bečke gospode vkano. Ali proti postaviti so se nevüpali. Zobston je zbor tú pa v Beči spítávo, kaj zdaj začnemo, nikaj smo ne mogli zvediti. Pa ešče itak smo tak, gda v noči vóra stána. Nevemo jeli ešče se ne de dugo zorili. To edno gvüšno, ka vogrska žela obránila, ka so ne ti bečki gospodje dali Bosnijo obsedti. Andrásšy je s kongresom mislo kaj opraviti, s tem bi se li oddalšávalo, ali nebi nikaj dokončali. Na to je te angleš to pravo, ka on idé na kongres, či rus te celi sklenjeni mir pred kongres položi,

ka bi se te v tanáčivanje vzéo. To rus ne povolo. Te angleš sveti na znánje dao, ka sklenjeni mir njegovo držávo i europejsko sloboščino kvári i on ga ponáčivati šcé. V ednom angležki vünešnji dugovánj minister, ki je proti boji bio, je odstopo, pa se pripravlenje k boji začnolo. Domo pošilanje soldákov je rus stavo, pa ednoga poslanika hitro v Beč poslao. Či bi rus zagvüšen bio, ka ga od toga strána nikaj ne proti, te se od angleša ne bi bojo. Ali v Beči so na anglešovo protivnost kurážo dobili, pa so vendar ne jáko povolni bili rusovo želo dopuniti. Ali odkrito so denok ne vüпали povedati, ka sklenjeni mir zaveržejo. Kre ednoga kraja so na angleša škričali, na drugom kráji pa na rusa. Rus je na to včasi z nižšim glásom gučo, pravo, ka on ne bráni, ka bi se sklenjen mir na kongresuši v tanáčivanje vzéo. Ruski casar more jáko pazlivi biti, či de dopüstlivi i boj rusom nikšega náshaja ne prinesé, ali či bi rusi v novom boji biti bili, te se zná zgoditi, ka rusi bi casara z njegovov rodbinov odtirali. Te bi ruski národ sloboden bio i nebi druge národe protio vzéti njihovo sloboščino. Te bi rusa vsáki omikani národ pozdrávlao; ali dokeč de ga tiranstvo v divjáčini držála, tečas sloboščine ne de preživao.

Ár v Beči denok ráj k rusi vlečéjo, zdaj na to delajo, ka bi se to delo naj denok pred kongres položilo, stem rusi na roke delajo, vremen tá tečé i rusi se májo čas omočniti. To angleš nede dugo trpo. Naj delajo kaj sté, to je gvüšno, ka se boja ne rešimo. Či bo boj, te de svetni boj. Držáve minéjo i nove postánejo. Či pa denok nebi boja bilo, te de to za občno sloboščino jáko škodljivo. Te naši Bosnio obsédejo i te v Europizzvézka troji casarov tekoča oblást obtihi vsako slobodno gibanje.

Vlašci so z ruskim pajdáštvom jáko obhodili. Záto, ka so rusi pomagali, rus zdaj en tao njihovoga orsága vzeme. Zdaj vlaški ministeri hodijo po Europi, naj bi pomoč najšli proti ruskoj parovnosti.

To se že zdaj vidi, ka či glih bode neodvisna Bulgaria, tam nede nigdár mira. Bulgariji, vlašci, grki i srbi do se zmérom grožali, njefkali i eden drugoga sveta správlali.

Te ruske vojske glávni voj tečas-tečas prizadevao, ka je s törskim casarom vküp prišao. To se je z velkov parádiov zgodilo, ali törke ne jáko veselilo.

Törška vojska ešče z 200 jezero lüdi stoji. To vojska zdaj kre Cárigráda vküp vlečéjo. V ništerom mesti so ruski i törski soldáki vküp. Z ruski soldákov od 1000 vsáki dén 7—8 merjé.

Osman paša, ki se je pri Plevni tak batrivno borio, ete dni v Cárigrad prišao. Törski casar ga je spréjao, obino i küšno. To je to naj vékše čestjenje pri törki.

Rus i angleš se močno k boji správlata. Zdaj na to delata, šteri bi mogeo törsko pomoč za sé dobiti.

Angleški hajovje so blüzi Cárigrádi. Rus je šteo té hajove oddalšati, ali angleš na to nikaj ne posluhša. Angleš koli 400 jezer lüdi zná v boj postaviti, zvün toga na morji tújo tržtvo stávi i protivniki kre morja lezéče váraše porüši. Angleš v Indiji má 50 milijonov mohamedanski podvržnikov. 200 jezero lüdi so že gotovi na hajovaj na bojišče iti.

Francoska i Italia ta poleg angleža. Zvün toga angleš si zagvüša Španjsko, Dánio. Té mále držáve v tákšem hipi dosta pomorejo. No pa zdaj vlašci do túdi proti rusi.

Či bo kongres ali ne, jáko nevčákanoga bi se moglo zgoditi, ka bi se boja ognoli, ár ruska oblást se more zatreti. Ali od toga naj nas bog obvarje, ka v Beči naj ne dokončajo to, ka bi mi v boji rusi pomagali.

Rusi na vojsko vsáki dén dvá milijona rubelov stroškov májo.

Na Talianskom je novi ministerium na vládbo stopo; ti novi ministerje so z skrágnejega levoga strána, ništeri med njimi ešče republikánec; na té gledoč je kral zapovedo, ka pri parádijaj nej trebe te lastvičnirépnjek (te tak zváni frak) nositi, za dosta je čarna süknja (kaput).

Zgovárjanje med notarošom i rihtarom.

Rihtar: Dober dén njim bog daj, gospod notaroš!

Notaroš: Bog daj njim túdi, Števan! Kak je kaj pri nji?

R.: Ja, bog zná, vem bi se mi ešče tak-kak po mali nevolivali; ali što zná kaj se bo znami godilo.

N.: Vendar ne mislijo, ka do nas rusi po njihovej glasovitnoj návadi že vütro v nebésa pošilali?

R.: To rávno ne; ali vse okoli nás tak se začinja zmotávati. Zató sam k njim prišo vendar do mi oni denok znali kaj raztolmačiti, kaj se nam lidém prav ne vidi.

N.: Od koj bi pa radi kaj znali? Naj se sédejo.

R.: Lüstvo si vse tak zmešano zgučáva. Nemo znali prav, kakše stranke sojo, gda mo poslanca postávlali.

N.: Jeli ste v tom časi ne gučali z nekákimi táksi gospodi, ki so na «szabadelvü-párt» priségali i či ste gučali, kaj so vam pravli.

R.: Eto v nedelo sva se sréčala. Dáčo sam noso v Soboto. Kak me človek vára, kmeni se süne, pa z velikov silov se v méne s pleté. No Števan — začne k meni gučati, pa na to se njemi njegov gibek jezik odvéže, ka sam mislo, ka oglühim.

N.: Pa ste se vendar kaj očednili?

R.: Znájo, tak se me čüidno vidlo, ne sam znao, kaj se z tem človekom zgodilo. Kaj je prvle za dobro oznanjávo, zdaj je to za našo pogübelnost pravo.

N.: Vidite, tak v držávi skoro vsaki človek guči. Z toga se káže kakše stranke sojo: edna stranka štera vladarüvati šcé, tá de vsakojačkov škerjov na to delala, naj na zbori pá večino má, ta drüge stranka na to dela, naj večino dobi, ka to zdašnje vládbo z mesta zgoni i naj lidém šors pobogša pa naj ne zadovolnost odprávi?

R.: Od koj je pri nas tá nezadovolnost na tak velko zrasla?

N.: Od koj? Jeli ne pomlijo, kakše glasno veselje je bilo pred tremi leti, gda so se te tak zváne «Deák» i «bal» stranke z jedinile. Kak so kričali etak de tak de; zdaj mo v bláženstvi plavali! Vse de bogše! Zdjaj pa vsaki vidi, ka je ešče hüjše kak je prvle bilo. Te «szabadelvü párt» (slobodo miselna stranka) se je raztrgala, ti najmočneši podpéravci nekdašnje Deákové stranke, so jo povrgli, ár neščo duže pedpérati to stranko, štera se je nazádnjak obrnola.

R.: Pa od koj je to na stanolo?

N.: Od toga, ka zdašnja vládba, gda se je posvedočila, ka svoje obečanje njej doprnesti v Beči nedopüstijo, ne odstópila s čésti, nego svojoj prvlešoj obečanji proti delala, národovo želo mimo vüh püstila, vsaki dén bole i bole se za dopüstljivo kázala, naj se v Beči z tem ešče bole miti.

R.: Pa za koj nešče odstópiti vládba?

N.: Zató, ár oblást rad v rokaj má vsaki človek. Dokeč de mogoče, vládba de zevsem na to delala, naj svojo mesto obdrží.

R.: I kakda jo mogoče z mesta spraviti?

N.: Tak, ka lüstvo tákše poslance na zbor pošle, šteri svojov većinov vládbi na znánje dájo, ka k njej nemajo vüpazni, ali pa v drügom táli njéno volo nedopunijo.

R.: Ali či lüstvo vidi, občüje, ka ta edna ali ta drüga vládba samo dáčo podigáva, bremena povekšáva, zakoj se ne paščijo tákšo vládbo kak naj hitrej rešiti?

N.: Zató, ka lüstvo ne za dosta omikano. Vidite, moj drági, na sveti vsaka vládba pun žakeo v rokaj drži, zvün toga sojo táksi lidje, ki bi radi čést dobili, kákši križ na süknjo, ništeri bi rad grof gráto: to vse od vládbe čáka. Zdjaj si mislite, jeli de táksi proti vládbi gučo? Nigdár ne! Kaj táksi mára, ka se lüstvo sirmaši, ka ne more dáčo plačüvati, njega či je glih jezero ranjški dužen, ne terjajo, nego ga počákajo, ka pláča, gde je njemi mogočno. Či lüstvo táksim vörje, te se naj ne toži, ár ki sebi nešče pomagati, na tom niti bog ne pomore.

R.: Kajpa proti tomi nega vrástva?

N.: Jeste. To vrástvo vremen prinesé. Zató se more lüstvo včiti, omikati, ár to je proti tákšoj vládbi naj bogše vrástvo; či ednok to prosto lüstvo zavára, ka se po lagojoj poti vodi, te se zdigne lüdivola, šteroj nemore proti státi nikákša moč. Naj njim od moči lüdivole ništere példa povém. Čüli so kak oblástni vladár je bio francoski casar III. Napoleon. Na sveti se že skoro njegova vola dopunjávala, casarje so ga hodili čestit, tak so se od njega bojali, kak miš od máčke. Té človek se na svojem mestu samo tak znao obdržati, ka svojga národa sloboščino poklačo, več i več bremena skládao na rame lidém, ár nücao je dosta penez za té, ki so ga v njegovom deli podpérali. Na toga oblástnoga možá en dén lüdivola sod zrekla, ka je več ne casar. Pa je odtiran bio. Sledi so nekáki na Francoskom na to delali, ka bi republiko zapravili i kralá, ali casara nezáj postavili. Francoska vládba vsegom proti delala národnoj želi i gda večino poslancove hišo razposlala, rekoči, tá poslancova hiša ne zastápla lüdivolo, naj bodo nove volitvi. Pri toj priliki je vládba z oblastjov i s penezi na to delala, naj li večino dobi. Grofi i drüga velika gospoda so kmete obiskávali i ž njimi tak djáli, tak da bi si bog vej že kak dugo pajdáši bili. Kmeti so se na to drobno smeháli, ta vnoga obetanja túhoma poslühnoli i na tisti dén na republikanca glásili. Pá lüdivola svojo moč pokazala. Vládba je od stopila i zdaj francoske májo republikansko večino i ž njé vládbo i so se rešili postávlanja krala ali casara.

R.: To je jáko lepo gde je lüstvo tak trdo v svojem misli. Ali pri nas že zdaj gučijo, ka splojne trávnike, drügo zemlo, drva i bog zná kaj vse ne do obetali. Med nami pa dosta táksi bodikaj lüdi jeste, ki se ešče za kupico vina odá.

N.: To je bilo na Francoskom túdi, samo ka v málom broji. Proti tomi se je močna kmetoska vola tak bránila, ka či so tákšega vlovili, ki je z obečávanjom lüdi küpüvo so ga z vápnom lepo obelili, ali samo njegov oblek, telo i obráz ne. Tak so opodili vnogi čestniki i ništeri grofi. Tákshe kmete pa, od šteri se je zvedlo, so jih vednom ospotávali, ništeroga tak sram obleto, ka se sveta spravo. Ár táksi človek misli, ka si s tem kaj pomore ka svojo naj lepšo pravico za máli hašek odá? Ali to ne premisli, ka takšega poslanca na zmágo pomogo, šteri kakkoli težávno bremen vládbi privoli i s toga eden tao on more nositi i to več zadene, kak je za svoj glás dobo. Gda njemi kravo ali konja odávajo, te že nema v žépi tisto šumo, za štero se je odo.

R.: Svéto istino gučijo gospod notaroš. Mislim i tak se túdi vidi; ka de lüstvo v prihodnjem časi bole pazljivo.

N.: Potrebno je za našo domovino, ka bi pri volitvaj lüdivola zmágala. Zató Števan jaz njim li to právim, naj vsaki kmet pázi na svojga sosedá, ár pridó farizeuške, ki do obečávali, blodili; pa ka naj se sledi ni eden z jočom od nji ne spominja, naj njim vsaki táksi odgovor dá, kákši se šika dati neodvisnoma moži.

R.: Melimo skrb, ka se to tak zgodi. No zdaj pa idem; ešče morem kováči iti. Té dni pá pridem, Naj z bogom ostánejo!

N.: Srečno Števan! Naj li pridó gdakoli.

P. P.

Razložni glási.

Buda-Pešt, 8. april.

— **Požár.** Od vse krajov je čüti od velki požárov. To je skoro na vsako sprotolje tak. Té dni je na Békési 400 hiš zgorélo. Zató naj vsaki vért se za to poskrbi, ka si svoje sirmaštvo zavarovle proti ognji.

— **Z Sobote** se nam piše, ka lüstvo v toj okrajini, gde nišče ne pomli, ka bi soldáki bili, zdaj s soldáki dosta nevole má. Istina ka bi se kmeti mogli od toga rešiti; ár kmet dáčo

ne vredna, ka bi me vrág odneso! — «No, samo túho bodi! Denok, vredna si, ka te naj vrág odnesé.»

— **Na boleznój posteli.** Vráčnik: «Kak vam je, moj drá-gi?» — Boleznik: «To njim povem, gospod vráčnik! Bolezen sam, na jesti se me za dosta lúšta, strahšna žija me mantrá, na spánje sam jáko nagnjen i — od vsakoga dela se me strašno mrezi.»

— **Sloboščina.** Vučitel: «Jeli je vogrsko králestvo slo-bodna držáva?» — Vučenec: «Ne.» — V.: «Zakoj ne, ti be-dásti pojeb?» — Vučenec: «No, vem to denok vidijo: oni me silijo v šolo hoditi!»

— **Kaj tišči?** «Stári, kakti je — pita nekši drvár svojga tivariša, s kem se na poti sréčo. «Meni? Hüdo mi je!» — «Tebi hüdo? Kaj te pa tišči?» — «Kaj me tišči? Dosta kaj! Oprvim se morem za živeš skrbeti i obdrügim pa nove črvle mam na nogáj!»

— **Kak v nebésaj.** Nekšega siromáka, ki od ednoga dnéva do drügoga se nevolivao, so ga pitali, kak je kaj domá pri njem. «Pri meni? — tam je vse tak kak v nebésaj!» — «Tak? Kakda je pa to mogoče?» — «Mi ne jemo i ne pijemo!» — je bio odgovor.

— **K njim.** Nekši posojolnik je šteo svojga dužnika tožiti i svoje dugovánje pred fiškališom z rečjov napredao. «Jeli ste vaš račun dužniki vročili?» — «Ja, včino sam!» — «I kaj je on pravo?» — «Naj idem ž njim k vrági!» — «I kaj ste vi na to včino?» — «No — se k njim sam prišo!»

— **Dvá gládniva.** Nekši siromák je krüh vkradno i záto pred sodbenijov stoji. Te vlastoga tela sodnik ga pita: «Zakoj ste kradnoli?» — «A, tak sam gláden bio!» — pravi te obto-žen, Na to se sodnik čemerno na njega zderé: «Gláden, glá-den! to je ne zrok, jaz sam vsaki dén gláden, pa denok ne krádnem?»

— **Sreča.** Nekši kmet se je ne mogeo zadržati, ka v ed-nom ogradi nebi tá šo, gde je kraleska gospoda obedivala. Gda je nezáj prišo, sréča ga njegov boter, tomí pravi: «Dnes sam srečen bio, kral je zmenom gučao.» — «Ej, ej! Kaj ti je pa pravo?» — Pravo je: «Spoti, ti ziják!»

— **Dobra župa.** «Hej, krémár, v etoj župi cota plava!» — pravi gost. — «Toti, vi mislite — pravi židoski krémár — ka za 8 kr. naj bi lakét žamat v njej plavo!»

Pijánc ino smrt.

Snoči bio je stráh, bratje!
Vido smrt pred menov státi;
Ár sam sladko vince pio,
No prav dobre vole bio.

Vzdigne mi prek pune vrče
Svojo koso ino reče:
«Pojdeš zdaj p'janc z menov,
Vino pa ne'de z tebov.»

„Al' bi me že rada mela,
Ino me iz sveta vzéla?
Glej, kaj vina šče stoji!
Smrt na zdrávje mi napij!»

Hitro vzeme smrt mi ročko
I napije meni srečo,
Te postávi pá nezáj
Mojo ročko na svoj kráj.

Mislo sam, me bo püstila,
Pa se mi je pa protila:
«Meniš, ár si mi dao pit'
Morem te záto püstit'?»

Drügi glázek jaz nalijém,
Ino smrti pá napijém;
Kakda je popila ga,
Vkráj od stopi pijana.

Smrt šče trétiokrat prikima,
Ino p'janc več vina nema;
P'janc njoj piti več ne dá,
Brš je pokosila ga.

P'janci, li po mali pijte,
I na smrt ne pozábite;
Či vas dvakrat ne vloyi,
Trétiokrat vas li dobi.

Máli vért.

— **Kmetski pregevor.** 1. Pijanci, manjáki i kártaške zob-ston májo dober pov. — 2. Či máš pun škedjen senom i slá-mov, te ti s kleti ne sfali krüh i speh. — 3. Z menjávanjom ešče nišče ne obogato. — 4. Gladüj i se nevolivaj, ali pšenico na njivi ne odaj. — 5. Ki svoje konje večkrat premeni, končno more sam svoja kola vlečti. — 6. Či je več jam, več je sená. — 7. Zlagojov škerjov li logoje delo opráviš. — 8. Vnogo krme ti posodo na siple spšenicov. — 9. Vért je samo te zadovolen, či vrédi má zemlo, ograd i štale. — 10. Pri šterom vérti na dvori tri letni gnój vidiš, od toga tržec ne küpi pšenico. — 11. Krmi dobro tvojo kravo i ona de tvojo rodbino krmila, — 12. Sir-maštvo i nevolá ti bo zaslüšek, či tvoj zašlüžek v loterijo z nosiš. — 13. Spanjé po zidnjenom sunci je vérti naj dragše razveseljávanje. — 14. Samo ti je tak mogočno napredovati: rano v postelo i rano s postele. — 15. Gde samo zapovedávajo, tam nega ki bi bogao. Dosta sakáčov osoli župo. — 16. Či mesto ednoga konja dvá držiš, gvüšno peški ostanéš. — 17. Komi smrdi štala, takšega žep prázen ostané. — 18. Samo si te vlovó, či si prijao. — 19. Mož pripraví, žena zapraví. Zaprav-lojoča žena förtoji znosi, ka njéni mož skoli privozi.

— **Kmetska vremenska prorokúvanja za velki tráven.** Či vel-koga trávná toplo dežčüje, rodovitno leto oznanüje. — Či má-loga trávná sneg kvári, velkoga trávná sneg gnoji. — Svétoga Jürja dežč i svétoga Petra süša, se radüje kmetova düša — Svéti Jüri zaküri i nam odpré dveri. — Či se na Jürjovom kovran lahko v žiti skrije, mlavec v jesén vnogo cepov raz-bije. — Či velkoga trávná grmi sláne se kmet ne boji. — Či na veliki petek dežčüje, dobro se nam leto napovedüje. — Več kak leto má dni, aprila se vremen zpreneni.

Cena silja.

1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vág. — 100 Kilo = 1 cent i 78¹/₂ fünt.

Mesta	Pšenica		Žito		Ječmen		Oves		Kukorica		Proso		Hajdina	
	rk	kr	rk	kr	rk	kr	rk	kr	rk	kr	rk	kr	rh	kr
Budapešt	12	27	8	65	9	75	7	22	8	50	—	—	—	—
Beč	11	28	7	63	8	80	6	75	7	38	5	—	—	—
Marburg.	9	80	6	60	6	30	3	60	6	70	6	40	7	80
Ptúj . . .	8	60	6	—	5	50	3	40	6	10	6	—	6	00
Ormožd .	8	90	6	50	5	40	3	25	6	60	7	80	4	17
Grádec .	9	27	6	21	6	18	3	53	6	—	6	30	6	50
Celovec .	9	35	6	22	6	50	3	12	5	72	4	46	6	28
Ljubljana	10	26	6	68	5	92	3	77	6	88	7	3	6	83
Varaždin	8	80	7	—	6	—	3	60	6	40	6	80	7	—
Zagreb . .	8	90	7	—	5	20	3	20	6	40	7	60	7	40

V Budapešti. *Grah* 12 rk. 20 kr; velkozrnasti 11 rk. 20 kr; *léča* čista 9—11 rk.; *pšeno* 12 rk. 80 kr. *Másčava* 62—68 rk.; *lój* 53 rk. — Živinsko senje: pár volov 179—360 rk.; dojne krave, 96—270 rk., za mesáre pár kráv 149—289 rk. Govensko meso 100 klgr. 46—49 rk.

Glási réditela.

Brežcah. G. dr. R. Knige sam dobil. Lepa hvala. Ako se ozdra-vim, bom Vam pisal.

Tišina. Gospoda: **O. J.** i **R. F.** Meni se tak zdi, ka to so ne práva iména; nego pisatel pisma z tem svoje imé zakrio. Záto pismo ne za nüc. Vidlino, či de pisatel v tom právom vremení tüdi tak ognjeno proti «gjopašom» kak zdaj od nji piše.

Pri Ledavi. G. L. Jeli, oni me ščéjo zverdevati. Ne potrebno! Naj etoga lista broje prečtého. Tej njim za dosta povejo. Sloboščina, pravica, omika i poštenjé! Dokeč de moja roka moč mela pero držati, bom se borio za té glávni cil človestva. Ki ete kiné nešče zadobiti, naj tá stopi, gde do njemi jesti, piti i peneze dávali, ali či de za to te mogo-járem nositi, naj se ne toži, ka ga tišči: z odajom svoje vole je med živino stopo. Pošteni lidjé do zmérom poleg méne. Drügo podpéranje ne prosim i ne nücam.

Pri Móri. G. S. H. Na tom se naj nečüdivajo. Ništeromi de v glávi voberlene letalo.

Sobota. Njim tüdi to právim i naj to drügi tüdi zarazmijo, ka ne podpisana pisma ne morem nücati. Jaz pisatela imé morem znati i či ga on nešče na svetlo dati, od méne njegovo imé nišče nezve; ali ka štoj piše, naj za to končimár z imenom odgovárja, ka je istino pisao. Poleg tistoga gostüvanja bi škoda bila zmotanco delati. Naj od koj drügoga pišejo, tam se za to zadosta godi. «Za trüd» poslani 1 rk. se ne sprejmle; na koj ali kama ga naj dam?

XX. kmet. Ešče so ne zdravi?

Grádec. O. O. «Priatelj» je jedini v slovenskom jeziki v Buda-Pešti zhájajoči list. Jaz morem po tákšem jeziki pisati, šteroga razmijo oni, kém pišem. Zakoj Vi nemate slovenski list v Grádecí?